

PEOKÖNEDES RÄÄGIVAD KÖIK MINISTRID SÕLTUMATA PARTEIST, KUI TÄHTIS ON MEIE KULTUUR, AGA KUI KULTUURIGA TEGELEV INIMENE OTSIB REAALSELT INVESTEERINGUT, TUNDUB PEOKÖNEDE JUTT PEAAGEU ET PETMISENA.

Kirjanik Mika Keränen (42) uurib Supilinna salaseltsi Ramps liikmete moodi, kas võiks joonistatud konn olla mingi valgustkartva teo tunnustaja. Kroonuaja ja Kloostri tänava nurgale seinamaalingud teinud Kairo on üks tema lemmikuid Tartu tänavakunsti. Kristjan Teedema

igis ühiskonnas. Kui me tahame eestikeelset kirjandust, tuleb meil selle eest endal maksata. Kui me tahame uut Tammisaaret, kui me tahame uusi klassikuid, tuleb see maksu- maksjal kinni maksta, ja see ei ole odav.

Kirjanikupalk ja kunstnikupalk on väga positiivne võimalus toetada loomeinimesi. Ma olen seisukohal, et palka tuleks anda mitte viiele, kes ka kindlasti on seda väärt, vaid viiekümnele.

Ma ootaksin poliitilistelt jõududelt rohkem reaalset meie kultuuri ja haridusse investeerimist, ja et see ei jääks ainult peokõnede teemaks. Peokõnede räägivad kõik ministrid sõltumata parteist, kui tähtis on meie kultuur, aga kui kultuuriga tegelev inimene otsib reaalset investeringut, tundub peokõnede jutt peaaegu et petmisena.

Sa ütlesid meie kultuur ... Nii et sa tunnend ennast päris eestlasena?

Loomulikult! Ma tunnen ennast täisväärtsliku eestlasena, kuigi mul on Soome pass ja eesti keel ei ole minu emakeel.

Või pidasid silmas samuti Soomet?

Ma ei ole kunagi muretsenud soome kultuuri pärast, las nad muretsuvad ise. Tulin Eestisse juba 22 aastat tagasi ja mulle on väga oluline, mis toimub Tartus. Ma muretsen Tartu kultuuri pärast.

Tartu kui kultuurilinn sai palju kiita Briti suure ajalehes The Guardian, kus ilmus eelmisel nädalal lugu «Eesti intellektuaalne süda». Esmalt tõstis ajaleht esile siinset elavat tänavakunsti- elu ja festivali Stencilibility. Mida arvad sellest?

Väga tore, et ka mõni inglase on avastanud Tartu.

Ei ole ju suur saladus, et siin on alati olnud väga aeg kunstielu. Mind võlus omal ajal, kui ma Tartusse tulin, et siin on noori inimesi, kes tahavad kunsti ja üldse kultuuriga tegelda, oma asja ajada, mis on ühtlasi ka Eesti asi. Siin kohtuvad nad teiste samamoodi mõtleivate noortega ja seetõttu sünnib Tartus nii palju huvitavaid ettevõtmisi.

Muidugi on riikide pealin-

nad need kohad, kuhu maailma tippmuusikud lähevad oma tuuridel, aga Tartu on see-eest niisugune linn, kus on võimalik näha tuleviku tipptegevusi. Mulle meeldib ka näiteks iga bändi esimene plaat, sest tihti peale lajab bänd selles täiega ja hiljem läheb vaiksest oma rada edasi.

Just nooruslikkus on kunsti juures väga tähtis, niisugusel ajal tekivad head ideed. Selleks on Tartu alati olnud väga õige koht. Siin ei ole Tartut mõtet võrrelda Tallinna, Helsingi või Stockholmiga, ei ole mõtet võrrelda mitte millegagi.

Tartu on täiesti võrreldamatu. Kui keegi tahab ikkagi võrrelda, võiks mõelda mõnele teisele Euroopa või Ameerika ülikoolilinnale, kus noored tahavad ennast teostada.

Kui sa tulid Tartu ülikooli õppima, olid sa justkui täiskasvanud Armando. Küllap oli ju ka sinu eesti keel viletsavõitu nagu temalgi?

Ma ei osanud sõnagi eesti keelt.

Kas sulle vaadati selle pärast viltu, et olid võõramaalane,

tu võtta ja see on tegelikult külalislahkuse teema. Tuleb võtta nii palju pagulasi, et me jõuame nende eest hoolitseda, kuni nad saavad ise jalad alla.

Sooviksin väga, et eestlase mõiste tulevikus laieneks. Mul ei teki küsimustki, kas mustanahaline võib olla soomlane, aga Eestis on see mõttelaad veel natukene liiga uus.

Mida arvaks selle kohta Armando?

Armando jaoks on inimeste jagamine nahavärvide või keele järgi lihtsalt veider, sest tal ei ole niisuguse asja peale tulnud kunagi mõelda. Pigem võiks Armando lahterdada inimesi selle järgi, mis jalgpalliklubi fännid nad on.

Äsja tuli teade, et Tartu on arvatud Unesco kirjanduslinnade hulka. See annab võimaluse siia kutsuda esinema välismaiseid kirjanikke ja tõlkida nende loomingu. Mida loodad Tartust kui Unesco kirjanduslinnast sina, 22 aastat tartlane, aga ikkagi välismaine kirjanik?

Tartu valimine Unesco võrgustikku näitab, et rahvusvaheline koostöö on meil väga arvestatav. Ühe ükskõik millise väikese ülikoolilinna tulevik sõltubki sellest, kui tugevad on tema rahvusvahelised sidemed.

Loodan, et me näeme Tartu kirjandusfestivalidel põnevaid välismaa kirjanikke üha rohkem. Võibolla leiab niimoodi ka mõni minu teos tõlkimist kuskil kaugel maal võrgustikulinnas. Mis oleks kirjanikule veel toredam, kui teda loetakse ka mujal!

Eeloleval suvel toimuvad Euroopa meistrivõistlused jalgpallis. Kumma poolt oled, kas Eesti või Soome meeskonna poolt?

Nad ei mängi seal kumbki.

Ah nii! Ja kelle poolt sa siis oled?

Ma olen Islandi poolt. Islandi meeskond võitles ennast Euroopa meistrivõistlustele ja mulle tundub, et meil on sellel maal palju õppida. Et Eesti ja Soome ei pääse jalgpalli EMile, aga Island saab peaksime sinna minema õppereisidele vaatama, mida nad seal teevad meist teisiti ja paremini.

Nii et suvel võib mind näha Tartu linnas Islandi jalgpallikoondise särgiga. Ma võin öelda, et Contra on ka Islandi fänn ja meil on koos temaga plaanis alustada islandi keele õpinguid. Mnjah, tegelikult ta ei ole seda veel öelnud ja võibolla on parem kirjutada, et minul on plaanis alustada islandi keele õpinguid.

PIPARKOOK

Piparkoogimeistritel on veel mõned päevad aega

Küpsetushuvilistel on jäänud aega veel mõned päevad, et osaleda Tartu Postimehe piparkoogivõistlusele.

Osavõtjatel tuleb oma küpsetised tuua hiljemalt esmaspäevaks, 21. detsembriks kell 12 Postimehe majja Gildi 1, Tartu, oleme avatud kell 9–17. Meistriteosele tuleb kindlasti lisada tegija nimi või nimed ja telefoninumber.

Kaasas võiks olla ka kiri, kust saab veidi lähemalt teada piparkoogi ja selle valmistamise kohta. Näiteks, kas küpsetis on tehtud poeainast või on kõik algusest peale ise valmistatud. Kel oskust, võib luuletusegi juurde kirjutada.

Parima piparkoogi autor saab auhinna Postimehe aastatellimuse, lisaks jagatakse veel väiksemaid eriauhindu. Kiireimatele piparkoogitoojale on preemiaks Eesti Leivatööstuse tainas ja kaht sorti glasuuri.

Ehitaja on asunud ERMi hoonet tellijale üle andma

KASPAR KOORT
kaspar.koort@postimees.ee

Eesti Rahva Muuseumi uue hoone ehitustööd on suures osas lõpule jõudnud ning kultuuritempli tellija Riigi Kinnisvara AS võtab objekti tasapisi vastu.

ERMi projektidirektoril Peeter Maueril on käes kibekiired ajad, sest kuigi mõned väiksemad tööd on jäänud veel teha, on asunud objekti jupikaupa Fund Ehituselt vastu võtma ning juba tegeletakse ka hoone kasutusloa taotlusega.

«Põhimahus on asjad aasta lõpuks koos, kuid kuna hoone on niivõrd suur, ei saa me veel öelda mingit kindlat kuupäeva, et selleks või selleks ajaks on kõik lõplikult valmis ja ühel pool,» selgitas ta. «Põhimõtteliselt on küll tavapärane ehitusobjekti lõpetamine, kuid mastaape arvestades on lõpetustoi- minguid äärmiselt palju.»

Uue hoone ehituskvaliteediga jääb projektidirektor väga rahule ning teisiti see ei saakski olla, sest kolme aasta jooksul on ehitajaga parima lõpptulemuse nimel omajagu maid jagatud.

«Probleemide ilmnemise korral on alati lahendused leitud. Ei taha seda veel küll eriti välja öelda, sest tahaks ka viimased lõpud väga hästi kätte saada, kuid siin on tehtud ikka väga kiiduväärset tööd, müts maha ehitaja ees,» tunnustas Mauer.

Eesti Rahva Muuseumi avaleike ja välissuhete juht Kaarel Tarand märkis, et ERMi selge seisukoht on see, et ligne kiirustamine pole kellegi huvides.

«Pigem mingi hoone vastuvõtmisega paar nädalat kauem, aga see-eest saab kõik ka korralikult vastu võetud ja kõik võimalikud puudujäägid tuvastatud, kui neid peaks olema. Konkreetne kuupäev ei ole sisulise tähtsusega asi,» ütles Tarand.

RAAMAT

Mika Keränen,
«Armando»,
kirjastanud
Keropää,
Tartu 2015,
80 lk.

Autor esitleb raamatut täna kl 18 Tartu kaubamajas raamatukaupluses Apollo.

nii nagu vaatavad esimese ja teise klassi lapsed viltu tõmmu nahaga Armando, sest tema isa on argentiinlane?

1990. aastatel oli Tartus minul ja mu sõpradel, kelle hulgas oli ka tumedama nahaga inimesi, lihtne suhelda kõigiga. Seda kurvem on mul nüüd tähele panna paljude Eesti inimeste muulastehirme, mida tekitab võimalus, et siia saabub hulgaliselt pagulasi. Ma arvan, et need hirmud on põhjendamatud.

Ma saan aru, et pagulasi ei saa ju võtta ühtegi riiki liiga palju. Kindlasti tuleb neid vas-